

מסורת הש"ס

(א) וילי ומרד קי"ח
ב) כ"ט
ג) כ"ט
ד) כ"ט
ה) כ"ט
ו) כ"ט
ז) כ"ט
ח) כ"ט
ט) כ"ט
י) כ"ט

הגרות הב"ח

(א) ר"ש ד"ה הו"א הוציא
דקל הפיר ומי"ד דפ"א
ענפי עץ שקורין לו י"ד
ופיר שלו קורין ביי"ש
וקצב גדי (ב) חוב ד"ה
אמר רבי כו"ו וי"ע פ"ק
ורבי יוסי קצב לעולם
ט' ולבני ר' יוסי לא
תמלא: (ג) ד"ה בסגור ט'
תחילה הסגר ראשון שיטל
לשתוק דהא:

גילוי הש"ס

ה"ס ד"ה אמר רבי
ניחא וכו' צ"ח פ"ד פ"ד
ופרישה כשהוא מוחלט
ומאמר שם י"א פ"ן
מ"ט פ"ה מ"ו דמגילה:

הגרות הר"א

[א] נ"ב בסגור שני ד"ע
ל"פ דחוי ליה כי פליגי
הסגר ראשון לל"ב:

לעני רש"י

בי"ד (לר"ח) ד"ה ד"ה

מוסף רש"י

הגוהה. מוטה וסוכה
פ"ה.

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ז.

עד כמה. מרוחקין הני תרי חורי נמליס דכי איכא נהרס בנייניהו
ולכא גישה. דלחין מכירין הני בחורי דהני: עד פרספ. אז ליכא
פרסה בנייניהו אע"ג דליכא נהרס וליכא מעבר מכירין הני בחורי
דהני: נועץ שפוד. במקום שהן מלחין ומרדה הדלמה וממעך אותן:

עד כמה עד פרסה: רבי יהודה אומר משדה
האילן כדרבו ומשדה הלבן שלא כדרבו:
תנו רבנן "כיצד כדרבו חופר גומא ותולה
בה מצודה כיצד שלא כדרבו ונועץ שפוד
ומכה בקורדום" ומרדה הארמה מתחתיה
תניא ר"ש בן אלעזר אומר כ"כשאמרו
משדה לבן שלא כדרבו לא אמרו אלא
בשדה לבן הסמוכה לעיר אבל בשדה לבן
הסמוכה לשרה האילן אפילו כדרבו שמא
יצאו משדה הלבן ויחריבו את האילנות:

ומקורן את הפירצה במועד: כיצד מקורן
רב יוסף אמר "בהוצא ודפנא במתניתא
תנא יצ"ר בצורר ואינו טח בבוש אמר
רב חסדא לא שנו אלא כותל הגינה אבל
כותל החצר בונה כדרבו לימא מסייע
ליה י"ב כותל" והגוחה לרשות הרבים סותר
ובונה כדרבו מפני הסכנה החם כדקתני
מעמא מפני הסכנה ואיכא דאמרי תא
שמע כותל הגוחה לרה"ד סותר ובונה
כדרבו מפני הסכנה מפני הסכנה אין שלא
מפני הסכנה לא לימא תיהו תיובתיה
דרב חסדא אמר לך רב חסדא התם סותר
ובונה הכא בונה רב א סותר התם נמי
ליסתור ולא ליבני א"כ מימנע ולא סותר
אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני
ובשביעית בונה כדרבו דהיכא איילימא
דחצר צריכא למימר אלא לאו דגינה ואע"ג
דמיהו כמאן דעביד נטירותא לפירי שמע
מינה: מתני' ר' מאיר אומר רואין את
הנגעים (בתחילה) להקל אבל לא להחמיר
י' ו' חכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר:
גמ' תניא רבי מאיר אומר "רואין את
הנגעים להקל אבל לא להחמיר רבי יוסי
אומר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה
נוקק לו להקל נוקק לו אף להחמיר אמר
רבי נראין דברי רבי מאיר במוסגר
ודברי רבי יוסי במוחלט אמר רבא
בטהור כ"ע לא פליגי דלא חזו ליה ואו בהסגר
ראשון דכ"ע לא פליגי דחוי ליה כי פליגי
בהסגר

עד כמה עד פרסה. דלחין מכירין זה את זה ביומר מפרסה
לכן הסמוכה לשדה האילן וממנים
עד פרסה אבל ביומר מיקרי אין מכירין ודוקא דליכא נהר:
תניא ר"ש בן אלעזר אומר. לא ידענא מה הוא אס הוא תנא
שלישי או שמא מילמיה דמ"ק מפרס
אז שמא י"ל דרבי יהודה מודה בשדה
לכן הסמוכה לשדה האילן וממנים
מ"י בשדה הסמוכה לבית השלחין
לא בשדה הסמוכה לבית האילן ונראה
לי דגרסין וי"ב בלחא שדה לבן
מתירין חכמים וי"ב ספרים שכמו
בהן כשאמרו בשדה לבן שלא כדרבו
לא אמרו אלא בשדה לבן הסמוכה
לעיר וקאי על דברי רבי יהודה כו':
אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא.
פסק בתוס' דהר"ר פ"ק
דהלגמא חזק דכותל חצר מותר
לנטוה ופירש דהיינו דוקא במקום
סמוך לרה"ד שיש לו לחוש לגנבים
אבל בין חצר לחצר ומשום בני חצר
אסור לנטוה כדרבו:

אמר רבי נראין דברי ר"ם
במוסגר. מה שפירש
בקונטרס דמוסגר אסור נשמע
המטה לא נדע מנין לו דהא תנן
בפרק קמח' דמגילה (ד' ט:) אין תנן
מוסגר למוחלט אלא פריעה ופרימה
משמע דלענין תשמיש המטה שוין
למחן דאמר מוחלט מותר כל שכן
דמוסגר מותר ולמ"ד דמוחלט אסור
ה"ה מוסגר אסור דהא מוחלט מאי
טעמא דאסור משום דליכא ק"ו
לימי חלוטו כדלמיתין בשמעתין והכי
נמי ק"ו לימי הסגרו ובמיתין ימי
הסגר מימי ספרו וזו משום דלחין
טעון פריעה ופרימה מימי ספרו
נמי אין טעון פריעה ופרימה והא
דקאמר התם בגמרא הא לענין
שילוח טומאה זה זה שוין ה"ה לענין
תשמיש המטה הן שוין אלא לא לענין
ליה לאיסור או ליתר וגם מה
שפירש בקונט' דמוסגר אינו משתלח
חוץ לג' מתנות מזה חזר בו דהא
בפרק קמח' דמגילה (ד' ט:) קאלטר
הא לענין שילוח זה זה שוין ולפי
זה קשה מאי שייך לוותא דאשמו
ולוותא דעלמא במוסגר ובמוחלט
שלמא לוותא דעלמא יש לישב שהוא
זריץ פריעה ופרימה כשהוא מוחלט
וטמא טמא יקרא ופורש מגני אדם
כימי חלוטו יותר מימי הסגרו

אמר רבי יוסי קצב גדר מדפנא
ודפנא. א"כ ענפי דקל דממרים:
ומגדל אותה מהולי הקל: לר ברור.
מניח אבנים זה על גב זה: אמר
רב חסדא לא שנו. דאמר מתני'
מקורן אבל אינו בונה כדרבו:
כדכ"ה. דהיינו כותל חצר מסייע
ליה לרב חסדא: מפני הסכנה.
שלא תפול על הולי ברשות הרבים:
שלא מפני הסכנה לא. קשיא לרב
חסדא דאמר כותל חצר בונה כדרבו
אע"פ דליכא סכנה: פריץ. לא
קשיא לרב חסדא דהא דקתני במקום
סכנה היינו דקתני לה כשגומא ובונה
לא שפיר: הלא. דקאמר רב חסדא
שלא במקום סכנה בונה כדרבו
כשהוא סמוך קודם לכן אבל לא
סמוך לה נמועד: הסס. במקום
סכנה לפתור משום דליכא סכנה
ולא ליבני דבניין ליכא סכנה: א"כ.
דלא בני: ממנע ולא ספרי. והו
סכנה: מפניו נמי דיקא. כ"כ
חסדא דגינה אינו בונה נמועד
כדרבו: אלא לאו בנייה. ובשביעית
בונה כדרבו אבל נמועד אינו בונה
כדרבו: מתני' רואין אס הנגעים
לפקל. כלומר רואה הכהן נגע זרע
נמועד לטהר: לא להחמיר. שאם
רואה הכהן שהוא עמא אינו אומר
כלום שאם טמאה אמר מלחא מעור
נמועד ורמנא אמר ודריס טו'
ושמחח בחגך: גמ' שאם אסה
נוקק לו לנקל אסה נוקק לו להחמיר.
כלומר מאחר שראוה הכהן אומר
בין הוא טמא בין הוא טהור: א"כ
נראין לי דברי ר' מאיר במוסגר.
שרואין ודברי רבי יוסי במוחלט:
בהסגר ראשון. שאם מטעה ליה
משמח ליה אי לא מטעה ליה לא
טעמא ליה יותר מדמעיקרא
אלא מסגר ליה פעם שניה:

אבל לתשמיש שוין שוין ע"כ נראה דהא דקאמר מר סבר לוותא דעלמא ניחא ליה ומר סבר לוותא דאשמו עדיף אמוחלט קאי והי"פ
נראין דברי ר' מאיר במוחלט דרואין דאי מטמא ליה מחילה נמי טמא הוא וזו מטעה ליה מאי אפסדיה דלוותא דאשמו אינו חושש
דלוותא דעלמא עדיף ליה ונראין דברי ר' יוסי במוסגר דמטמא ליה ופסקי לוותא דעלמא שיהיה טעון פריעה ופרימה וטמא טמא יקרא
וזריץ לפרוש מגני אדם וגם יפקדי שיטער שעד עתה היה מלפני להיות טהור ואין מלפני עתה ליהוה סבר לוותא דאשמו
ניחא ליה והכי פירשו נראין דברי ר' מאיר דרואין במוסגר דאי מטמא ליה לא יפקדי דשניסן מוסגר ומוחלט דינס שוב חזק מפריעה
ופרימה ובחך הפסד אינו חושש אפי' קרינא ליה הפסד לוותא דעלמא כדפי' אינו חושש אלא לוותא דאשמו אבל מוחלט אין רואין דאי
מטעה ליה יפקדי לוותא דאשמו דקסגר לוותא דאשמו עדיף ליה מלוותא דעלמא וקת' ק"ל מהו נראין דברי ר"מ הא לית ליה לרבי
מאיר כלל דהכח מחויב לומר וזו בעי שחיק ור' יוסי קסגר דלעולם כהן אינו רשאי לשתוק כלל ולדברי ר' לא תמלא בשום אחד
רואין להקל ולא להחמיר דאינו רשאי לשתוק כלל והכי הוא ליה למימר נראין דברי ר' יוסי כו' ואין נראין דברי יוסי כו' והכי אמר
בשמעתין דטיפת חלב (חילין ד' קט:). בהסגר ראשון ב"י ע"פא א"א פ"ג. מה שפירש בקונטרס בסוף הסגר ראשון ומשום הכי
רואין אי טהור ספיר וזו עומד בעיניו מחילה נמי בזית הכלא היה עומד וקשה דלמח פשה הנגע ויהיה עמא מוחלט והכי משמע בנגעים
פ"ה דארבע מראות הללו מלטרפין זה עם זה לפטור את העומד סוף שבע שני להחליט את שנוגד בו מחיה או שער לבן במחילה בסוף
שבע ראשון או בסוף שני לאחר הפטור להחליט את שנוגד בו פיסיון בסוף שבע ראשון או בסוף שבע שני יש לפרש בהסגר
ראשון כ"ע לא פליגי דחוי ליה הוא העטם משום דלטהרו או לטמאו לא שייך למדרש עד שעה שזריץ לטמאוו דהיינו בסוף הסגר שני
אבל בסוף הסגר ראשון ראי הוא להסגיר עוד ולא יטמאו וכל זה דוחק לכן נראה דברי רבינו יצחק בהסגר ראשון היינו מחילה הסגר ראשון
שיכול (ו) לשמח בהן דהא לא שייך לטהרו או לטמאו בהסגר שני והוא במחילה הסגר שני שמא אינו יכול לשתוק והוא דרין בסוף הסגר שני:
לטהרו

עין משפט
נר מצוה

ס"ד א"י מ"י פ"ח מהל' י"ט
הל' טו"ש פ"ח א"י פ"י
תקל' ספ"ק א"י:
ס"ה ב' מ"י ט"ס טו"ש פ"ט
ס"ט:
ס"ו ג' ד' ה' ו' מ"י פ"ח
מהל' י"ט ו"הל' ט"ז פ"ח
לח"ן ט"ו טו"ש פ"ח א"י פ"י
תקל' ספ"ק א"י:
ס"ז ז' מ"י פ"ח מהל' י"ט
הל' ט"ז פ"ח ו"ש פ"ח
מהל' ט"ז פ"ח מהל' ל"ח
הל' ט"ז פ"ח:

רבינו חננאל

וכפי יאה בין חזר
לחזר פרסה. ר' יהודה
אמר צ"ח משרה הלבן
כדרבו ומשרה האילן שלא
כדרבו. ת"י כיצד כדרבו
חופר גומא ותולה בה
מצודה. כיצד שלא כדרבו
ניצץ שפוד ומכה בקורדום
ומרה כעפר חתניה.
ומקורן פירצה במועד. רב
יוסף אמר בהוצא ודפנא,
במתניתא אמר צ"ח כדרבו.
כלומר עולה באבנים וזו
על גב זו, ואינו טח
בטיט. אמר רב חסדא לא
שנו שמקורן את הפירצה
אלא כותל גינה (ו' א) אבל
כותל חצרן שפול בה
כדרבו. אמר רב אשי
מתני' נמי דיקא דעל
כותל גנה אמרה המשנה
ומקורן את הפירצה
במועד. דקתני ובשביעית
בונה כדרבו. דהייכא, א'
נימא דחצר צריכא למימר
דבונה בשביעית וכי בנין
בשביעית מי אסור. אלא
לאו דגינה ואפי' דמיתין
כמאן דעביד נטירותא
לפירי. תניא כותל הגוחה
אם בונה או לטהור. אמר
ר' מאיר דברי ר' מאיר
במוסגר כי רואין להקל
ולא להחמיר. שאם אתה
נוקק לו להקל אתה
נוקק לו להחמיר. שגא
לטהרו או לטמאו. אמר
ר' מאיר דברי ר' מאיר
במוסגר כי רואין להקל
טור, אבל לא להחמיר
שאם יראה כי הוא
טמא שיתוק, ואוקמה רבה

זו ה"ל מיתת הקופים נראה
מחיתיהם הם.